

NVWG - Veteranen naast de tatami

Een interview met Joop Gouweleeuw op de 2^e Nationale Budodag, 29 maart 2014.

Door Willem van Boesschoten en Wim Lindemans namens de NVWG.

Joop Gouweleeuw **“IK WAS ER BIJ!!!”**

“1964, de dag dat Japan weende”.

Wat velen niet weten is dat Joop erbij was toen Anton Geesink Olympisch Kampioen werd in Japan.

“Buitenlanders” waren nog nimmer daartoe in staat geweest. Een historisch feit, waar tot op heden nog met veel respect over gesproken wordt in Japan.

Een leuke bijkomstigheid was, dat Joop een filmcamera bij zich had waarmee hij deze Olympische Finalepartij vastlegde. De NOS was hem daar zeer dankbaar voor!!

We zaten gezellig aan een tafel met Joop, en zijn vrouw Bertie. De sfeer was ontspannen en Joop was graag

bereid om zijn judo geschiedenis met ons te delen.

Hij toont nog steeds als een energieke judoleraar met stokpaardjes voor het aanpassen van het Nederlandse Judo inzake wedstrijdcompetities.

Joop Gouweleeuw is 73 jaar en geboren in Delft. Hij had een technische opleiding, maar zijn hart lag bij de sport en dan vooral bij het judo. Uiteindelijk is hij naar het CIOS gegaan en heeft die opleiding met succes afgerond.

Zijn leraren in die tijd waren **Haku Michikami, Teun Muilwijk, Wim Luiten, Henk Holvast, John Bontje en natuurlijk Huib v/d Velde.**

Via een vriendje op de padvinderij kwam hij met de judo in aanraking. Al gauw maakte het wedstrijdvirus zich van hem meester, als eerste succes groene band kampioen van Z.Holland.

Zijn idolen waren natuurlijk **Anton Geesink, Jan van Ierland en Tonny Wagenaar.**

Veel trainingsarbeid werd verricht, echter zonder financiële steun. Dat is heden ten dage wel beter geregeld.

Zijn eerste internationale wedstrijd tegen de Europees kampioen Etienne uit België duurde maar 8 seconden. Zijn eerste Nederlandse kampioenschap was in 1961, waarna hij flink geschminkt moest worden voor een TV opname voor een interview met Jan Cottaar. Op weg naar huis was hij verbaast over alle aandacht voor hem in de bus en trein. (Nu al BN-er??)

Ook in de jaren 1964, '65 en '66 werd Joop Nederlands kampioen en in **1965 en 1966** in het half zwaar gewicht **Europees kampioen.**

Als voorbereiding op de Olympische Spelen trainde Joop veel in Beauvallon-Frankrijk onder Geesink als bondscoach. Van alle coaches heeft hij het beste gevoel bij **Gé Koning**, met diens kennis en tactische opmerkingen tijdens de wedstrijden in zijn ruim 10 jaren kernploeg.

Het reizen met de kernploeg beviel Joop wel en hij vertelt daarvan de volgende anekdote:

Tijdens een trip naar Oost Duitsland, onder leiding van Henk Paanen, werd de trein bij de grens gecontroleerd door fanatieke Vopo's (Volks Politie). Nadat de trein zich weer in

beweging zette, ontdekte Wim Ruska dat zijn schoenen op het perron waren achtergebleven.

Wim witheet, liet de trein stoppen en de Vopo's kwamen wederom in de trein. Nadat iedereen een uur in de houding had gestaan, werden er excuses gemaakt. Wim Ruska zag een van de

Vopo's met zijn schoenen staan, stapte op hem af en rukte ze uit zijn handen. Prompt werd een trommelmitrailleur in de aanslag genomen, waarop Wim dreigde een "beuk" uit te delen! Gelukkig sprong Anton Geesink er tussen om de gemoederen te kalmeren. Henk Paanen begon iedereen voor de komedie uit te kafferen, zo konden ze gelukkig verder gaan. ("We hoorden de rails knarsen, of waren het Vopo-tanden"?).

In 1964 studeerde hij af op het CIOS, onder moeilijke omstandigheden (blessures). Direct na het examen moest hij zich melden in de CIOS-Dojo Overveen voor een selectiewedstrijd tegen Wim Ruska in verband met deelname aan Olympische Spelen in Japan. Joop won en was er zodoende bij op de Olympische Spelen in Japan in 1964, daar verloor hij in de halve finale voor "brons" op een discutabele beslissing van een der scheidsrechters.

De "goodwill-trip" naar Japan was zeer zwaar, vele wedstrijdpartijen, maar ook karaoke was toen al populair. Tijdens een bijeenkomst op de Tenri-universiteit, waar ook de ambassadeur van Nederland aanwezig was, zong de gehele Nederlandse Judoselectie op klompen het lied: "***En wat doen we met de keizer van Japan, als hij komt dan hakken wij hem in de pan***", *Gelukkig verstonden ze het niet!!!* alleen de ambassadeur rende naar de nooduitgang.

Joop heeft in het lesgeven in het onderwijs en het vormingswerk bij de jeugd zijn weg gevonden. Zoals hij zegt, heeft de sport toch wat met hem gedaan. Naast zijn werk in het onderwijs en zijn judoschool nam Joop ook met veel plezier deel aan de JBN- jeugdkampen.

Joop is ook A- en nationaal scheidsrechter geweest en heeft jaren deel uitgemaakt van de district en landelijke gradencommissies. Daarnaast is door hem veel werk verzet voor examen commissies, opleiding voor docenten, judo clinic's, enzovoort..

Het verkozen worden tot sportman van het jaar in Delft was dan ook een terechte keuze!

Buiten zijn judoleven is fietsen een fijne hobby voor hem. Inmiddels heeft Joop een stapje teruggedaan in de dojo. Maar hij is nog steeds actief met het opleiden van Dan-graden en met veel plezier het begeleiden van de jeugd, waar voorzichtigheid en opvoeding belangrijke taken zijn.

Tevens heeft hij een plan om zich een jaar vrij te maken om een boek te schrijven met al zijn trainings en wedstrijd ervaring, wat een hulp kan zijn voor de toekomstige judo "kanjers" en zijn motivatie om het wedstrijd judo belangrijker te maken bij de exameneisen dan graden.

Op de vraag: "Wat vind je van een Nationaal Veteranen Platform"? Was zijn antwoord:

"Klasse, had al jaren eerder plaats moeten vinden, ik juich het initiatief van jullie toe en zal het ondersteunen waar het mogelijk is".

"Wat hebben wij genoten op de **Veteranen-dag van 1 maart in Spijkenisse**, voor iedereen wat wils, actief of toezien, oude foto's, films, presentaties, korte trainingen van zo'n 15 min., Kata demonstraties en natuurlijk oud judoka's zien vanaf je jeugd".

Namens de NVWG, Joop bedankt.